

Zápis z 2. zasedání Akademického senátu Přírodovědecké fakulty Masarykovy univerzity

které se konalo v pondělí **6. listopadu 2017** od 15:00 v zasedací místnosti děkanátu v areálu
Kotlářská.

Schválený program jednání:

1. [Diskuse s kandidáty na děkana pro období 2018 až 2022.](#)
2. [Různé.](#)

Přijatá usnesení a závěry:

Nebylo přijato žádné usnesení.

Průběh jednání

Schválení programu zasedání.

Hlasování: pro 21 / proti 0 / zdržel se 0

1. Diskuse s kandidáty na děkana pro období 2018 až 2022

Krátké představení kandidátů:

Prof. Bláha – jsem z RECETOXu a jsem vědec. V posledních několika letech jsem dospěl do stádia, kdy cítím, že je vhodné, abych to, co se mi podařilo získat za zkušenosti, jsem mohl předávat jinak, proto jsem se rozhodl přihlásit. Na svém pracovišti mám spoustu povinností, jsem připraven je utlumit. Mám plán, jak to udělat. Podařilo se mi vybudovat část pracoviště – program, ve kterém mám spoustu mladých a velice schopných lidí, na které jsem schopen ty věci převádět, co dělám, což už se děje. Moje hlavní motto je „otevřenost a komunikace dovnitř“. Už v létě jsem rozesílal mailem nějaké body, s čím se hlásím a co jsem zač. Mám rád otevřenou komunikaci. Můj cíl je, že bych rád fakultu posunul v mezinárodním kontextu dopředu. Fakulta se vyvíjí výborně, ale jsou věci, které by bylo možné dělat lépe např. dostávat k nám kvalitní lidi, aby fakulta rostla a byla jednou ještě lepší, než je.

Doc. Kašparovský – s mnohými z Vás se znám, protože jako zástupce Rady vysokých škol (RVŠ) se účastním zasedání senátu PřF i Akademického senátu MU, abych naslouchal tomu, co se zde děje a přijímal podněty, které jsou nutné k dobrému vykonávání v zastupování v RVŠ. Právě díky působení v RVŠ, působení v tomto senátu a taktéž působení v Akademickém senátu MU, kde docházím jako člen RVŠ za MU, jsem si udělal přehled o tom, kam by PřF měla a musí směřovat. Rozhodl jsem se, že tyto zkušenosti dám k dispozici akademické obci, protože kromě toho, že musíme učit a musíme bádát, tak někteří z nás se musí podvolit tomu, že budou jakási služba těm ostatním. Svůj program jsem nastavil na jednu podstatu – studenty. Jsme vzdělávací instituce, toto je náš hlavní úkol. Věda a výzkum musí být v souladu s touto primární činností. Svoje priority jsem vybral na základě toho, co jsem naposlouchal na akademické obci, i na základě toho, co jsem si mohl vyslechnout u ředitelů ústavu. Tyto podněty jsem do svého plánu zapracoval. Dnes by mělo proběhnout na senátu MU moje znovuzvolení do RVŠ. Pokud bych byl zvolený i děkanem, tak by to mělo určitou výhodu, protože bych byl přímo u zdroje informací.

Diskuze:

Šerý – když jsem četl vaše programy, zaujalo mě, že chcete popularizovat fakultu navenek, resp. uchazečům ze středních škol. Jak byste chtěli mít nastavenou tuto spolupráci fakulty se středními školami?

Kašparovský – jedna z možností je brožura, která teď vyšla. Jde o přehled našich akcí, které jsou určeny pro studenty středních i základních škol. Popularizace je hlavní nosná myšlenka celého mého programu, protože je velice důležité získat ty nejnadanější studenty na naši fakultu. V programu mám napsáno, že bych rád posílil děkanát o referenta v oblasti popularizace. Ten by v součinnosti s proděkanem koordinoval tyto aktivity v rámci fakulty, abychom měli možnost (v jednotlivostech, ale i celkově jako fakulta) oslovit i ty uchazeče, kteří nemusí být úplně vyhranění, tím, že by si to mohli nanečisto vyzkoušet. Např. u nás máme Bioskop – to je aktivita, kde si studenti od 1. třídy základní školy mohou vyzkoušet laboratorní práci. Rád bych podporoval i

- vzdělávání středoškolských učitelů, protože tito učitelé jsou předsunutá hlídka. Mohli by nám pomáhat vyzobat z těch škol nadané studenty.
- Bláha – vidím tam dvě věci v těchto aktivitách. První věcí může být koordinační role děkanátu, kdy děkanát může udělat komprehenzivní seznam škol, které jsou pro nás relevantní a najít kontakty u nás na fakultě. Ta vlastní aktivita se odehrává na ústavech. Je to aktivita lidí, kteří srdcem z těch ústavů chtějí předávat to, co tam funguje a rozvíjí se. Pan kolega zmínil Bioskop, pak je spousta dalších aktivit, které běží na ústavech a vytváří výborné jméno fakultě. Jedna věc, kterou bychom mohli udělat, abychom motivovali dobré lidi, je to, co má PřF UK v Praze a to je Letní škola pro účastníky nebo absolventy středoškolských olympiád. Podpořil bych to komunikací s jednotlivými řediteli, aby v rámci svých ústavů toto podporovali přímo z centrálních fondů, které mají. I děkan má peníze, kterými může odměnit studenty a zaměstnance, kteří budou do této aktivity zapojeni. Myslím si, že ta hlavní práce je osobní kontakt. Dala by se zlepšit i profesionalita „PR“, aby ta aktivita byla více vidět.
- Kašparovský – ještě bych doplnil, co se týká popularizace. Rád bych motivoval lidi, aby více osobností z fakulty vystupovalo v médiích. Tato aktivita dost ovlivňuje výběr povolání. Další věc, kterou bych jako děkan rád dělal, je odměňování studentů, kteří se zapojí do popularizace např. Open day.
- Bláha – univerzita má panel expertů, ve kterém je pár lidí z naší fakulty (jsem tam i já). Byť to může vypadat nežádoucím způsobem, tak lidé, kteří mají co říct, by se měli vyjadřovat k věcem, ve kterých nejsou úplně dokonalí experti. Ti lidé, kteří žijí kolem nás, nerozumí našemu žargonu, ale my jim musíme přeložit to, co děláme. Mám s tímto osobní zkušenost a mám to i v programu.
- Křešťáková – ráda bych se zeptala na tu příručku, kterou jste nám ukazoval. Proběhl Gaudeamus a PřF ji tam neměla. Měli ji jen informatici, kteří nám ji půjčovali pro zájemce.
- Kašparovský – o této brožurce vím, protože jsem se na ní podílel. Ta aktivita byla velmi zajímavá. Byla rozeslána všem, kdo se na ní podíleli. Nevím, jak to bylo centrálně, to by mohl říct pan děkan.
- Leichmann – ohledně akce Gaudeamus, do tohoto fakulta nebyla vůbec zapojená. Rektorát to s fakultami neprojednával, oslovil jen určité lidi na fakultě, které zná. Já jsem se, že je Gaudeamus, dozvěděl náhodou od jedné kolegyně.
- Dvorská – rektorát nás obeslal, jestli může na pár místech umístit letáky na Gaudeamus a nějaký stojan.
- Bláha – toto je příklad, kdy fakulta musí být proaktivní. Musí mít dopředu seznam věcí, které se dějí, musí je sledovat a zavčas komunikovat. Není správné čekat na to, až rektor oznámí, že tady pověsí nějaký banner.
- Křešťáková – letní školy existují, jsou pořádané v Praze. Každá ta olympiáda si pořádá vlastní soustředění.
- Bláha – jsou v Praze. Moje představa je oslovit lidi, kteří se jí neúčastní, kteří jsou z našeho regionu. Sledovat, kdo jsou ti aktivní, kteří jsou na úrovni krajských kol a tyto studenty oslovit, pozvat si je do té naší Letní školy.
- Křešťáková – takže byste si potom vzal ty nejlepší studenty, že byste si je vyhledal v databázích, ve výsledkových listinách a obeslal byste je?
- Bláha – například. Určitě by bylo možné takové lidi vytipovat a najít je.
- Kašparovský – myslím si, že v té naší příručce je nějaké námi organizované soustředění.
- Culek – rád bych se zeptal obou kandidátů, nejdříve bych začal od pana prof. Bláhy. Ve Vašem volebním programu jsem četl o tom, co byste rád vylepšil v kampusu. Já bych se zeptal na to, co byste rád vylepšil na Kotlářské?
- Bláha – nebudu vařit z vody. Netuším, nerad bych si vymýšlel.

Kašparovský – doufám, že nemyslíte branky? Položil jste otázku velmi obecně. Máte na mysli vylepšit život na Kotlářské nebo spolupráci?

Culek – spíše vylepšit život.

Kašparovský – nejdříve bych musel vědět, co tady nefunguje. Areál Kotlářské má výhodu toho centra, které je možné využít. Stejně jako kolega, nejdřív bych musel vědět, co si vy představujete. Působím v jiném areálu, na Kotlářskou jezdím jen občas.

Bláha – já jsem ty branky raději vůbec nezmiňoval. Pamatuji si ze svých školních let, že tu bývala otevřená boční branka, to bylo vynikající, ale opravdu to fungování a život tady kolem dokola potřebuje centralizovaný vstup. Na kampusu často dostáváme varovné maily, že je v areálu zloděj.

Culek – pan docent mi nahrál. Co byste tedy rád zlepšil v oblasti spolupráce?

Kašparovský – navrhoval bych, abyste se zamysleli nad tím, zda byste byli schopni (v rámci tohoto areálu) vymyslet studijní programy, které by byly kooperované mezi ústavy. Bylo by dobré mít takové interdisciplinární obory, kde by bylo možné studentovi nabídnout určité různé cesty.

Culek – takže jste to myslel na úrovni studentů?

Kašparovský – na úrovni spolupráce mezi ústavami např. na tvorbě studijních programů.

Bláha – druhá možnost je více propagovat akce, které běží a které pořádá např. Botanická zahrada. Máme tu Noc vědců, která by mohla začínat dříve, tím by se přilákalo více lidí. Myslím si, že když lidé budou motivovaní, budou dostávat informace a budou zvaní, to je ta cesta dopředu.

Lízal – rád bych se zeptal pana prof. Bláhy. V jeho programu mě zaujala formulace, že by se měli učitelé z více ústavů podílet na přednášce. Zajímalo by mě, jakým způsobem by to mělo probíhat? Následně bych pak vysvětlil, proč se na to ptám.

Bláha – odučené kredito-hodiny a lidé jsou základem rozpočtu za výuku. Do dneška se lidé mezi ústavy dohadují o tom, kdo – co bude učit, co bude přednášet. Akreditovaly se nové obory, aby přilákaly studenty a tím si mohly ukrojit více z toho celkového balíku. Dokáží si představit model např. Lékařské fakulty, kde je velká přednáška a jednotlivé bloky přednáší experti. Běží to celých 12 týdnů v semestru. Podle toho, jaký by byl podíl těch lidí z toho ústavu, by se odučené kredity dělily mezi ústavy.

Lízal – jde mi o kvalitu výuky. Mám zpětnou vazbu od studentů z výuky, na které se podílí více než 3 vyučující. Odezva je velmi negativní v tom, že kvalita výuky není moc dobrá, navíc tam často dochází k duplicitám. Jak zajistíte, aby ta výuka byla kvalitní?

Bláha – moje představa byla, že by ta přednáška měla jasný koncept, padala do nějakého programu, který má svého garanta, který by garantoval, že ten koncept běží. Garant by opravdu měl dohlížet (nejen na papíře) na to, jestli to tak běží. Jednotliví přednášející by tedy měli vědět o tom, co a kdo přednáší a mělo by to být dozorováno garantem programu nebo garantem přednášky.

Lízal – do té výuky by chodil garant naslouchat?

Bláha – proč ne? Jsem přesvědčený o tom, že by neměl být problém, aby se garant přišel podívat, jak přednáší jeho kolegové.

Kašparovský – tuto koncepci nemám rád. To, když se dělá výuka jen pro peníze. Tzn. pojd'me si udělat duplicitní předmět jenom pro to, aby nám neutíkaly kredity, to není rozumné. Sám jsem zvažoval, jak to v rozpočtu vyřešit. Byl bych rád, aby rozpočet k tomu nabádal, abychom nedublovali výuku, když jsme biochemici, tak učme biochemii. Je potřeba to hlídat v rozpočtu i v akreditacích, aby když se to připravuje, tak abychom si „nelezli do zelí“. Je to důsledek stávajícího rozpočtu, protože je tak koncipován. Přemýšlím nad tím, jak ten rozpočet předělat tak, aby to ústavy motivovalo k tomu, aby si tu výuku brali na těch ústavech, kde jsou ti odborníci. Nebude to nic jednoduchého, ale toto by byla jedna z věcí, kterou bych rád jako děkan hlídal.

Prof. Kudrle předal roli moderátora předsedovi AS Dr. Balážovi.

Nádeníčková – ráda bych reagovala za studenty a souhlasím s panem Dr. Lízalem. Pokud předmět učí více odborníků, tak takové předměty nejsou oblíbené mezi studenty, výuka bývá velmi chaotická, každý odborník přednáší jiné téma.

Bláha – to se zřejmě jedná o seminářovou záležitost, to není vhodný model. Ten kurz by měl mít jakýsi koncept. U nás máme takový kurz toxikologie, který provází 3-4 lidi, kteří přednáší jednotlivé bloky. Jsem přesvědčený, že to na sebe navazuje a že to není ten model, který popisujete, protože to je špatný model. Ty akreditace, které máme a ta příležitost, která je teď, je tohle nepropagovat dál.

Lochman – rád bych se zeptal na to, jak si kandidáti představují další funkci odd. pro zahraniční vztahy, kde je v současné době jen Mgr. Bureš, který je tím už přesaturován.

Bláha – o tom jsem se s Mgr. Burešem několikrát bavil. Bude zapotřebí personální posily. Stávající situace není udržitelná.

Kašparovský – co se týká oddělení Mgr. Bureše, mám v programu, že bych rád do budoucna zřídil některé referenty na UKB, protože tam je větší množství studentů. Hlavně i u toho zahraničního oddělení by se vyplatilo, aby jeden referent seděl přímo na UKB. Toto oddělení se musí rozšířit a posílit. Fakulta má určité rezervy, které jsou možné na toto využít. Využít by se určitě měly, protože toto jsou investice do budoucna, jsou to investice do internacionalizací, do toho, abychom měli dobře nastavené mezinárodní vztahy.

Kudrle – možná tu je problém v penězích. Na jaře jsme rušili stipendia pro podporu jazykového vzdělávání zahr. doktorandů. Tehdy to bylo asi pro 20 lidí a sežralo to polovinu Stipendijního fondu. Představa, že pro 100 lidí, že jim budeme něco dorovnávat a platit, to je naprosto vyloučeno. Jakmile by to kleslo na 20 lidí, to by zase nemělo cenu.

Kašparovský – jednalo by se o průtočné peníze. To, co bychom vybrali, to bychom jim mohli vrátit.

Kudrle – ale my na tyto studenty nedostaneme finance.

Kašparovský – nám finance chybět nebudou, protože už se neplatí za studenta, ale platí se fixně. Nemusíme nyní řešit každého studenta jako dříve, nesleduje se to ani v ministerských parametrech. Platí pravidlo, které se nikde nezdůrazňuje, že můžeme poklesnout ve studentech více, než je povoleno, ale musíme to vysvětlit (restrukturalizací, zvýšením kvality atd.).

Jediný problém by byl, že by tito studenti neměli nárok na stipendium z dotace MŠMT.

Baláž – samoplátci se počítají do počtu studentů, který může poklesnout?

Kašparovský – myslím, že je to bez samoplátců, protože samoplátce není financovatelný student.

Lízal – u doc. Kašparovského mě zaujalo, že rozsáhlý odstavec věnoval DSP akreditacím a reakreditacím, které nás čekají. Mám dotaz na oba dva kandidáty. Jakou si představují roli děkana v tomto procesu, při tvorbě studijních plánů a studijních programů?

Kašparovský – víceméně jsem to už naznačil. Role děkana je vlastně role koordinátora. Je od toho, aby se podíval, abychom si tzv. nelezli do zelí. Měl by také dávat jednotlivým ústavům k dispozici informace o zpětné vazbě, aby ta struktura studijních programů na fakultě měla nějaký smysl. Děkan bude mít přístup k programovým radám, bude mít možnost zpětně hodnotit proces, jak to na jednotlivých programech funguje. Děkan je od toho, aby přenášel informace z jedné skupiny na druhou, ale hlavně musí dozírat na to, aby to dávalo smysl a abychom si v rámci akreditací vytvořili dobré podmínky (např. aby se nezhoršili podmínky studentům pro dostudování atd.).

Možná bychom mohli zvážit, zda by bylo dobré nabízet studentům i přestupy (v rámci možnosti), protože největší studijní neúspěšnost je v prvních ročnících. V tom případě bychom potřebovali mít průchodné studijní plány.

Role děkana je doporučující, nemůže být restriktivní. Musí brát v potaz odbornost lidí (garantů). Může dobrou radou přispět k tomu, aby to dávalo smysl.

Bláha – role děkanátu je jasná, děkanát je koordinátor, který může poradit. Děkan by se měl snažit debatovat s guaranty o tom, jestli v těch jejich programech a plánech ty věci jsou např. řešení projektů, extrémně špatná je statistika na všech úrovních. Statistika by se měla promítnout do všech programů. Děkan nemůže říct „implementuj do tohoto kurzu statistiku“, ale může se zeptat, jestli v tom kurikulu toho studenta se někde motiv té statistiky objevuje, aby student rozuměl výsledkům. Nemyslím si, že by ta role měla být jen koordinační a dohlížející, ale i ta motivační. Dohlížet na strukturu plánů, ptát se garantů, jestli to kurikulum obsahuje věci, které tam jsou. Neměli bychom překlápět staré akreditace. Bylo by dobré se podívat na stav, který je teď, kolik máme volitelných předmětů, podívat se na statistiky atd. I toto je role děkana, dohlížet na to, aby nevznikaly naprosto zbytečné duplicity a předměty, které pořádně nenaplňují program.

Lízal – a bude mít na to děkan čas? V tomto hektickém období? Je tolik změn, tolik programů, aby je vzal, porovnal a ohodnotil?

Bláha – musí mít ten čas. Víím, že těch aktivit je mnoho. Tato vlna, která teď probíhá, končí během následujícího půl roku, protože pak ty materiály musí být připravené. Ohledně akreditace, nemyslím si, že teď v tomto momentě je možné do toho zasáhnout, protože by to bylo kontraproduktivní. Na jednotlivých ústavech probíhají debaty už několik měsíců, formuje se to. Za pět let přijde období, kdy se budou hodnotit jednotlivé programy a tam je ta možnost děkana se na to připravit, ale to už bude třeba jiný děkan. Role děkana může být kultivační, i v průběhu toho období může pracovat s těmi guaranty. Ne se sejít jednou za 5 let.

Kašparovský – mým hlavním mottem je, zajistit rozumné dostudování studentů tak, abyom měli ty studijní programy, ve kterých mohou dostudovat. Vypadá to, že během léta bychom mohli studentům nabídnout přestupy. V této fázi není prostor na to, dělat nějakou revoluci. Je tu menší zpřísnění, nová akreditační pravidla umožňují větší podíl povinných/povinně volitelných předmětů. Souhlasím s kolegou v tom, že až bude po akreditacích, tak bude čas se zamyslet nad tím, v čem bychom se mohli zlepšit. Je to o té diskuzi. Přemýšlím o tom, čím bychom mohli být pro studenty atraktivnější. Budu se snažit motivovat jednotlivé studijní programy, aby se zamyslely nad tím, jak by ty studenty mohly přilákat a aby nám tu zůstávali. Nemůžeme nikdy klesnout v podmínkách úspěšného ukončení studia, protože naším výstupem je kvalitní absolvent. To je to, co nám dělá jméno. My tedy můžeme nabízet těm studentům různé cesty. Dobré je, že v programových radách budou studenti. Ti nám můžou dát zpětnou vazbu, kterou my nevidíme. Z průzkumů vyplývá, že od vysokoškoláka se očekává, aby byl samostatný, měl tzv. „sebeovládání – být sám sobě šéfem“. Pokud se jedná o aplikační sféru, tam se předpokládá, že bude mít bazální ekonomickou znalost (co je to objednávka, faktura apod.). Toto jsou věci, které budou přicházet zvenku a já jsem připravený diskutovat je přes programy. Ne jim to nařizovat, ale bavit se s nimi o tom, zda by to zvážily a co by mohly v konkrétním oboru zlepšit.

Hyršl – rád bych znal váš názor na akademickou kariéru. Jestli toho studenta, který projde všemi úrovněmi studia, tak ho tu udržet nebo ho poslat do světa? Jaký je váš názor na to „POSTDOC“ období?

Bláha – toto je první bod v mém programu. Mobilita, prostupnost a zkoušení nových věcí jsou nutné pro to, aby se člověk obohacoval. Postdoc musí ven. Není rozumné ani pro

fakultu, ani pro ty lidi, aby zůstávali na tom místě, protože po 5 – 7 letech ztrácí motivaci. Po absolvování Ph.D. by měl člověk odjet a měl by tam zůstat nějaký čas. Jsem propagátorem a moc se mi líbí, když ten student přechází i mezi jednotlivými programy, tam, kde to je možné (uvědomuji si, že všude to možné není), protože to obohacuje lidi i fakultu, lidé získávají více zkušeností.

Kašparovský – ve většině našich oborů je zahraniční zkušenost nezbytná. Nevím, jestli zrovna formou „POSTDOC“, ale obecně si myslím, že kvalitní akademický pracovník by měl mít kontakt se zahraničím, ale měl by tam strávit i nějaký čas (např. sabbaticl). U DSP, dle nového nařízení vlády, co upravuje akreditace, budeme po studentech požadovat alespoň 1 měsíc v zahraničí. I akademický pracovník by si také měl určitou část v životě užít v zahraničí. Např. při přijímání nových akad. pracovníků by toto mohlo být jednou z podmínek, ale ne nepřekonatelnou. Získané zahraniční kontakty jsou velmi cenné.

Bartoš – rád bych se vrátil k těm začínajícím studentům a jejich neúspěšnosti. Jak byste se postavili k tomuto a snažili se zařídit, aby tohle nenastávalo? Popřípadě, jak těm studentům, kteří nastupují ze středních škol, konkrétně jasně říct, co skutečně budou studovat?

Kašparovský – to je otázka popularizací. Je důležité být s těmi studenty v kontaktu ještě před tím, než k nám přijdou. Jde o to, abychom měli vytipované nadané studenty ze středních škol, kteří mají zájem u nás studovat. Vím, že na fyzice zvažují nultý ročník, což je velice těžko financovatelné. Jako děkan bych podporoval to, abyste se k těm studentům dostali.

Bláha – důležité je bavit se s těmi studenty jazykem, kterému rozumí. Pracovat s tím, aby porozuměli tomu, co se naučí a co potom mohou dělat s tím, co se naučí. Jedna z možností je cíleně v tom PR pracovat s tím, že budeme ukazovat jednotlivé úspěšné absolventy, co konkrétní člověk, který absolvoval daný obor, dělá. Toto by mohla být cesta kupředu, ať už kampaní, osobním setkáváním nebo pomocí tištěných materiálů.

Havliš – jen malá poznámka - ví se, jaká je primární příčina neúspěšnosti? Původně jsem se chtěl zeptat na něco jiného. Jak se tu mluvilo o té internacionalizaci a zahraničním oddělení. Docela často učím studenty, kteří přijíždí v rámci programu „ERASMUS“. Docela zoufale trpí tím, že fakulta má dost nesystematický přístup. Plánujete něco jako studijní katalog specificky pro tyto studenty? Protože oni nestudují naše programy, ale potřebují mít kvalitní nabídku předmětů. Nebo, jak to podporovat na fakultě? Často slyším od studenta, že skončil u mě, protože: „a) je to nejbližší, co našel k tomu, co dělá, b) jiní přednášející studentovi řekli, že je jich na otevření kurzu málo, nebo že nejsou materiály v cizím jazyce.

Bláha – řešením by byl centrální katalog s nějakou nabídkou kurzů, které můžou být takto nabízeny, nebo by to mohlo někde viset. Mělo by se motivovat lidi, aby podávali kurzy, které nebudou úzce specializované. Měli bychom vyučovat i předměty, kde jsou např. jen 3 lidi, protože pak trestáme studenty, kteří k nám přijdou na otevření kurz, a protože je tam málo lidí, tak se to zruší. To není dobře.

Ještě si myslím, že profesor, který vede studenty DSP, by měl mít naopak specializovanou anglickou přednášku. Tu by měl nabízet nikoliv „Erasmákům“, ale studentům DSP, aby tady byly nabídky i Ph.D. kurzů.

Kašparovský – studijní neúspěšností se zabývá vedení univerzity, kde na to mají oddělení. My máme jednu nevýhodu, že jsme těžká škola. Studenti to zjistí během prvního roku studia.

Co se týká Erasmu, tak katalog existuje, je na stránkách CZS a je dělen po fakultách. Není vyvěšen na naší fakultě, ale to by se dalo zařídit.

- Měli bychom udělat studijní programy v angličtině, aby nám zde mohli studovat platící zahraniční studenti. Tím bychom mohli získat peníze nad rozpočet a těmi bychom mohli motivovat ty, kteří budou učit v angličtině. Toto je podle mě cesta, která by mohla vést k rozvoji takových kurzů. Začal bych magisterským stupněm.
- Havliš – představme si, že v navazujícím magisterském programu bude nějaká přednáška anglicky (základní nebo mírně rozvíjející). Zahraniční studenti budou v pohodě, protože zkouška bude anglicky, to se u nich předpokládá, ale čeští studenti? Předpokládáme u nich, že to jazykově zvládnou?
- Kašparovský – pokud student bude v českém studijním programu, může si požádat, aby zkouška proběhla v češtině.
- Havliš – zkouška bude česky, ale přednáška bude anglicky?
- Kašparovský – to být může. Není problém učit v českém studijním programu anglicky a mít pak i zkoušku, pokud je ta angličtina součástí toho vzdělání, nikoliv ten jazyk jako komunikační, tím vzděláváme samotného studenta.
- Havliš – nepochybuji, že je to možné. Bude to průchozí z pohledu toho studenta, může to třeba snižovat atraktivitu studia.
- Kašparovský – v magisterském stupni bychom mohli tu angličtinu trochu rozšířit. Ministerstvo má ve strategických materiálech, že absolvent magisterského stupně má odcházet s úrovní angličtiny B2. Myslím si, že bychom takový předmět mohli zařadit jako povinný, bez možnosti úhybného manévru. Určitě je to obohatí.
- Křešťáková – chtěla bych se vrátit k popularizaci vědy. Všichni mluvíte, jak byste krásně chtěli popularizovat vědu. My v Bioskopu chceme popularizovat vědu, ale nemáme na to finance. Chtěla bych se zeptat, jestli víte, kde je sehnat? My to chceme, máme snahu, ale vždycky nás zastaví, že na to nejsou finance.
- Bláha – peníze na spotřební materiál?
- Křešťáková – na všechno, spotřební materiál a na lidi.
- Bláha – jsem přesvědčený o tom, že pokud se fakulta rozhodne k tomu, že toto je směr, kterým je potřeba jít, tak by se na to měly alokovat určité prostředky. Děkan může centralizovat peníze, což není chtěné. Druhá možnost je na rozšířeném kolegiu děkana pracovat s konkrétními ústav, které to realizují, aby na to peníze alokovaly uvnitř.
- Křešťáková – podporuje nás především Ústav biochemie, ale Bioskop patří pod celou PřF.
- Leichmann – Bioskop nepatří pod PřF, fakulta na něj přispívá 150 tis. Kč. Bioskop vznikl jako OPVK projekt a teď se řeší jeho udržitelnost. Bioskop má nadstandardní postavení, protože ostatní ústavy si to platí sami.
- Kašparovský – když se rozhodneme, že budeme propagovat fakultu, tak senát musí být připraven na to, že to něco bude stát. Nemůže to být cíleno jen na některý ústav, ale musíme to rozložit tak, aby všechny ústavy měly možnost z tohoto fondu čerpat. Podle mě, toto nejsou vyhozené peníze, ty se nám jednou vrátí. Tyto aktivity by měly probíhat tak, že něco dá děkan, něco dá ústav.
- Kudrle – mluvili jste o motivacích. Uvažujete o nějaké studentské soutěži? Spousta nadací vyhledává nejlepší diplomku atd. Prostě zapojit studenty do toho života fakulty? Např. na VUT dělali návrh nového trička. Místo toho, aby to celé zadali firmě, tak do toho zapojili i studenty. Co si o tom myslíte?
- Bláha – co se týká nejlepších diplomek a bakalářek, tak to se u nás na ústavu děje každý rok, studenti získávají stipendium. Je to na ředitelích, aby na to dohlíželi, případně aby děkan každý rok připomenul ředitelům ústavů nebo zkušební komisím, aby ty práce vyhodnotili.
- Kašparovský – jsou to dvě otázky v jedné. Co se týká závěrečných prací, máme tu Cenu děkana, takže jakési odměňování tu je. Na ústavu dáváme Cenu ředitele za publikace. Ta druhá věc, to se mi velice líbí, rád bych studenty v tomto podporoval, pokud

- bychom potřebovali nějaký vizuální styl, trička apod., tak studenti jsou v tom nejlepší. Vědí, co ty jejich vrstevníky nejvíce osloví.
- Bláha – role fakulty ve vyrábění triček, tím si nejsem jistý. Myslím si, že univerzita to dělá dobře. Spousta studentů, kteří se identifikují s univerzitou, tak se možná identifikují na té vyšší úrovni. Fakulta v tom má velkou roli, ale ten model fakult je pro studenty nepříliš přehledný. Druhá věc je, že nejenom že dostanou nějaké stipendium za nejlepší práci, ale mohlo by se to objevit třeba i v nějakém newsletteru, aby se o tom vědělo a mohli se tím pochlubit. To tu chybí.
- Leichmann – dovolím si oponovat. Rektor uděluje svoje ceny a dělá k tomu Gaudeamus. Když se udělují Ceny děkana, tak se k tomu sejde velké kolegium. Tam je studentům, absolventům poděkováno. Oceňování studentů za nejlepší práce (bakalářské, diplomové), tak v první kategorii dostávají stipendium, zahraje jim famfára a dostanou červený diplom, další úroveň je Cena děkana, která se děje na úrovni fakulty a třetí je Cena rektora, kde je shromáždění akademické obce univerzity. Tomuto se věnuje velká pozornost. Systém vybírání kvalitních studentů a oceňování těch nejlepších je funkční.
- Bláha – to ano, ale ta informovanost, že ti studenti tu cenu dostali, tam to trošku pokulhává.
- Kašparovský – rád bych doplnil, že bych nikdy nechtěl popularizovat fakultu jako samostatnou jednotku. Vždycky budeme integrální součástí univerzity. Mám někdy pocit, že v těch popularizacích se univerzita spíše zaměřuje na ty humanitně laděné fakulty, příroda je většinou někde dole. Ano, jsme MU, popravdě řečeno, navenek nás zná málokdo jinak, ale myslím si, že bychom mohli mít svoji vlastní přírodovědnou kampaň.
- Šerý – mám jednu otázku na pana prof. Bláhu. V programu máte: „lepší spolupráce v rámci Brna a regionu – pracovat na kontaktech a spolupráci s MMB, JMK, JCMM, JIC ...“. V jakém smyslu byste chtěl tu spolupráci zlepšovat?
Otázka pro oba: jak hodnotíte úroveň spolupráce fakulty s těmi vnějšími subjekty? Co by se případně dalo změnit?
- Bláha – k první otázce. Jak spolupracovat s těmi většími hráči, kteří se starají o život v Brně? Fakulta v tom není moc viditelná, bohužel, ani univerzita. Kdo sledujete vznik participativního rozpočtu města apod., tak tam velkou roli hraje VUT. Myslím si, že by se děkan PřF měl účastnit takových jednání, nebo tím pověřit některého z proděkanů, aby se účastnil nebo sledoval dění.
- Šerý – a jak hodnotíte tu spolupráci fakulty a soukromých subjektů?
- Bláha – myslím si, že toto se nedá hodnotit na úrovni fakulty. Na některých ústavech to běží a funguje to, např. na chemii jsou kolegové z firem, kteří sedí u státnic atd. Je to spíše na té úrovni ústavů.
- Kašparovský – spolupráce s aplikační sférou, tím, že jsme oborově široká fakulta, je složitější. Jak jsem říkal, budeme potřebovat ty lidi do hodnocení studijních programů, kteří nám budou dávat zpětnou vazbu. Tato spolupráce je důležitá v tom, že ta firma nám může říct, v čem bychom mohli to studium vylepšit, protože ne všichni studenti by měli pokračovat v akademické kariéře. Rád bych nabádal ústavy, kde to možné je, aby měly i nějaké profesně orientované programy.
- Leichmann – s JIC pravidelně jedná univerzita. Já jsem s panem proděkanem Gelnarem byl na JIC několikrát řešit a konzultovat, když se vypisovaly programy „excelentní výzkum, excelentní týmy“, jak zapadají do krajské strategie. Tyto kontakty jsou, když se něco takového připravuje, tak s JIC pravidelně jedná jak univerzita, tak i fakulta.
- Nádeníčková – co všechno by bylo možné změnit pro studenty na kampusu (studijní, kuchyňka, kolárna atd.)? Jestli se kandidáti byli ptát u pana Ing. Brančíka, co všechno je možné změnit, protože ne všechno jde, kvůli architektonickým věcem. Pak bych se

chtěla zeptat pana prof. Bláhy, co znamená: „přeměna koridorů v UKB na funkční prostory“?

Bláha – k těm koridorům - kampus měl období, kdy nebylo možné do toho zasahovat z hlediska práv. Koridory, které tam byly původně designovány jako únikové prvky, jsou naddimenzovány. Existuje reálná šance, že bychom mohli využít finance, které jsou v budoucích investičních programech MŠMT na to, abychom některé koridory mohli přebudovat na seminárku nebo funkční místnosti: kuchyňku nebo místnost, kde si budou moci studenti sednout. UKB spravuje několik fakult. To, co my tu řešíme na fakultě, dle mého názoru se diskutuje i jinde. První věc, kterou bych rád udělal je, že bych se spojil s budoucím děkanem FSpS a LF, abychom o tom diskutovali, kde jsou ty kapacity.

Kašparovský – když jsem naposledy mluvil s panem Ing. Brančíkem, tak tvrdil, že to zatím nejde, ale možná už to brzy půjde. Chráněná úniková cesta znamená, že pokud bychom to chtěli použít jinak, tak musíme přepracovat evakuační plán, což nevím, jestli to je možné. S Ing. Brančíkem jsem mluvil, když jsem sestavoval svůj program. Snažil jsem se tam napsat to, co je možné opravdu zrealizovat. Ptal jsem se i na to, kde narazím. Kupodivu to není jen o penězích. Kolárna se na UKB udělat dá. Ohledně kuchyněk, to by také mělo jít zařídit. K tomuto bych rád udělal seskupení děkanů a přibral bych i ředitele CEITECu a začal se bavit o tom, kde máme společné zájmy, co bychom mohli řešit nejenom v oblasti výukové a výzkumné, ale i z hlediska toho, jakým způsobem jsme zorganizovali studentský život, co se týče jejich možností (kuchyňky, koridory atd.).

Nádeníčková – a studijní oddělení?

Kašparovský – toto mám v programu a myslím si, že nestačí jen úřední hodiny, že by tam mělo být trvale.

Bláha – ano, toto je jedna z cest. Tato technická řešení nedokážu úplně posoudit, protože netuším, jak moc agendy běží papírově a elektronicky. Kdo vidí cíl, hledá způsoby a podle mě je toto jedna z možností např. že by v pátek v kampusu nebyly žádné úřední hodiny a referentka bude na děkanátě vyřizovat věci na další 4 dny v týdnu apod. Tato možnost tu je.

Lochman – rád bych dodal něco k Bioskopu – je tam spektrum dětí opravdu široké. Bylo by potřeba vydefinovat skupinu, kterou by fakulta ráda podporovala. Asi není přínosné podporovat děti základních škol, je to hezký, ale my nejsme primární odnoží tohoto. Nejlepší podpora je podporovat učitele na školách.

Zeptal bych se na doktorské studium, obecné podmínky – máme vysoké procento nedokončených studií. Máte nějakou představu, jak zajistit standardy přijetí těch nejlepších, aby nám i dostudovali. Jestli centrálně nastavovat i úroveň cizího jazyka? Pana prof. Bláhy bych se rád zeptal, co to je ten pojem „ostatní pracovní úvazek“? Jak se to dá vnímat, protože jsou bohatší grantové roky, chudší grantové roky. Granty jsou na 2, 3, 4 roky. Studium DSP je na 4 roky. Nemohu dopředu pracovat s tím, že pro toho studenta mám na 4 roky zajištěné peníze - na celou dobu studia. Je nalezená nějaká korelace, že když jim dáme ty ostatní pracovní úvazky, tak to povede ke zvýšení studijní úspěšnosti?

Bláha – korelace nalezena není, protože s tím u nás není velká zkušenost. Mé zahraniční zkušenosti jsou takové, že Ph.D. student není student, který si prodlužuje mládí. Má touhu pracovat na vědeckém tématu a rozvíjet se, musí být motivován a současně to je zaměstnanec. Mělo by mu tedy být nabízeno více, nejenom stipendium ve výši cca 7 000,- Kč, ale i úvazek.

Plánování projektů je možné. V listopadu se dozvíme, jak dopadly GAČRy. Jsem schopný vyhlásit výběrové řízení na Ph.D. studenta, který by nastupoval někdy

v únoru/březnu 2018. Mám tedy 3 měsíce na to, abych studenta našel a mohl ho zaměstnat na projektu. Je to možná idealistická představa, která nemusí fungovat na všech ústavech. Finanční zabezpečení je nutné. Standardní kritéria na fakultní úrovni, aby studenti úspěšně ukončovali, to nebude možné. Programů je mnoho, bylo by možné to udělat v rámci programových rad.

Lochman – takže by to přešlo na OR, ředitele, aby si určovali, kteří školitelé jsou podle nich ti, kteří jsou schopní školit?

Bláha – ano, tak nějak by to mělo být.

Kašparovský – já se na to dívám trochu z jiného úhlu. Máme strašně moc doktorandů. Běžné je, aby z magisterského do doktorského studia přecházelo 5%, u nás to je 10 %. Nejlepší řešení by bylo, kdybychom od ministerstva dostali balík peněz na stipendia a bylo by na nás, kolik studentů nabere. Financování studentů z projektů je těžší. Asi by to šlo, ale nemyslím si, že bych měl dávat GAČR jenom pro to, abych měl Ph.D. studenty. Víme, jaký je přetlak na GAČRu. Tímto bychom se hodně eliminovali. To, co navýšilo ministerstvo na doktorská studia, si stáhne pod sebe rektor. Rozhodl si, že udělá nějaký princip, kterým to bude přerozdělovat. Byl bych radši, kdyby to celé bylo v gesci fakulty, abychom si to mohli ošetřit sami. Celý problém v doktorském studiu je tedy v těch financích, visí to na stipendiu. Pokud bychom přijímali méně studentů a měli na ně více peněz, určitě by vzrostla i úspěšnost. Máme tu ještě specifický výzkum, kde jsou přímo určené peníze pro studenty, ale každý ústav má svá pravidla.

Bláha – SV je určen na podporu vědecké činnosti Ph.D. studentů na ústavech. Bylo by důležité zvážit, na co všechno se používá a primárně ho nasměřovat na studenty a jejich práce. Peníze by měly jít na mzdy, protože pro ty studenty je to důležité.

Lochman – a musí to mít ten student ve formě mzdy? Nebo to stačí ve formě stipendia?

Chápu, že student by měl mít nějakou mzdu, protože jinak platí zdravotní a sociální pojištění.

Bláha – ideální stav je ten „západní“ – máme Ph.D. studenta, kterého plně financujeme, což je motivační, aby mohl plně fungovat.

Lízal – oba kandidáti mají v programu zmínku o kvalitnějším poskytování služeb od CJV.

U pana prof. Bláhy mě zaujala věta: „zvážení alternativ jako jsou komerční kurzy za zvýhodněné ceny a společné hrazení nákladů fakultou a studenty“. Myslíte si, že by ty komerční firmy dokázaly nabídnout kvalitnější kurzy, než dávají naši akademici? Je to vůbec možné, aby fakulta dávala peníze na jazykové vzdělávání nějaké komerční firmě?

Bláha – je to na zvážení. Na kurz, který učím v angličtině, mi chodí studenti z biologie, protože se jim líbí, že slyší něco, čemu rozumí, co není tak extrémně těžké a aby naslouchali angličtině. Nedokážu posoudit kvalitu CJV, ale slyšel jsem od studentky, že to je špatný, že mají předepsanou zkoušku a pokud ji nezvládnou, tak vyletí ze studia kvůli angličtině. Myslím si, že to není dobře. Nerad bych hodnotil kvalitu, ale pokud vidíme, že něco nefunguje, tak je potřeba hledat cesty, aby to fungovalo.

Lízal – jednu dobu se mluvilo o možnosti, že bychom neodebírali tělesnou výchovu od FSpS, kterou si platíme jako službu, tak by možná šlo neodebírat podobně poskytovanou „službu“ od CJV?

Bláha – slyším, že ta kvalita není dobrá, ale nedokážu posoudit, kde je chyba. Zaslouchl jsem, že se studenti učí odbornou angličtinu, která není odborná. Ale jak toto definovat? Odborná angličtina je ta, kterou slyší na přednášce, v kurzech a tím se mohou učit lépe, než skládáním teoretických zkušeností.

Lízal – třeba by bylo řešením, aby ten předmět garantoval někdo z toho vybraného ústavu. Pak by chodil na tu výuku a sledoval, jestli skutečně splňuje ty odborné kvality.

- Bláha – to je dobrý nápad. Myslím si, že role studentů bude hrát do budoucna větší roli. Budou sedět v programových radách a přispívat do hodnocení. Snad ti odvážnější řeknou, co je špatně.
- Kašparovský – já samozřejmě slýchám stejný problém. S těmi externími službami je problém, těžko budeme zdůvodňovat to, proč najímáme firmu na něco, co máme akreditováno. Spíše bych šel cestou se dohodnout s CJV, protože na CJV přispíváme nemalými penězi do rozpočtu. Jsem přesvědčený, že by student přírodovědného oboru neměl skončit na angličtině v magisterském stupni. Jsem připravený na to, že bych si udělal schůzku s CJV i v přítomnosti studentů, abychom si vydefinovali, kde je problém. Myslím si, že problém je mezi přípravou a zkouškou. Oni se nějak připravují v kurzech, ale ty jsou jiné, než ta zkouška. Bylo by dobré o tom diskutovat. Děkan má tu moc říct: „už vám nezaplatím“.
- Bláha – to ovšem nepovede k tomu, že se zlepší kvalita výuky, protože v některých nových programech ani nebudou mít požadavek nějakého formálního uzavření angličtiny.
- Kašparovský – ve společném základu je to všude.
- Bláha – je to v bakalářském, ale ne v magisterském, kde by ten důraz měl být větší. Moje zmínka se týkala studentů, kteří nemají angličtinu, ale chtějí ji sami studovat. Myslím si, že fakulta může zprostředkovat větší zisk z výnosů, když objedná větší objem hodin a poskytne to svým studentům i zaměstnancům. Když se studenti chtějí vzdělávat v angličtině, musí platit plnou komerční cenu, zatímco tady by se to mohlo sdílet.
- Baláž – vyhlášení 10 min přestávku.
- Lochman – jen krátkou technickou k těm jazykům. Byl jsem dneska na CJV. Myslím si, že ta chyba je v celkové ne-komunikaci – co my si představujeme – co oni učí. Do nějakého příštího zasedání budu mít z CJV materiály, co oni chtějí a jak to chtějí. Jak vypadá zkouška. Dají mi i testy studentů. Můžeme se tu pak o tom pobavit.
- Kudrle – oba kandidáti zmiňují spolupráci s CEITECem. CEITEC je na jedné straně náš spojenec, na druhé straně je to náš konkurent. Když CEITEC vznikl, seděl jsem tenkrát v senátu. Nechali jsme ho vzniknout za určitých podmínek, že tam nebude výuka, nebudou tam doktorští studenti – právě proto, aby tu nevznikla velmi podobná „fakulta“ s velmi podobným zaměřením. Teď jsou velké tlaky z CEITECu, aby se to změnilo. Ptám se vás, jaký je na to váš názor.
- Kašparovský – CEITEC by neměl mít studium. Studijní programy, které jsou na CEITECu, jsou akreditované pod naší fakultou. Fakulta by měla mít studenty, CEITEC je od toho, aby se tam dělal výzkum. Musíme si uvědomit, že z pozice fakulty jsme pro CEITEC partner, nikoliv nadřízení. Nemůžeme CEITECu nic nařizovat, my s ním můžeme jen diskutovat. Musíme hledat možné spolupráce především ve výzkumu.
- Bláha – ideálním stavem by bylo, kdyby CEITEC zůstal jako velké infrastrukturní pracoviště, které má vynikající lidi, kteří pracují na vynikajících strojích a spolupracují s ostatními fakultami na realizaci výzkumu. Toto je realizovatelný model, takto byl CEITEC nastavován. Je to k vyjednávání, CEITEC má silnou pozici nejen na univerzitě, ale i mimo ni. Pokud se podaří vylobovat systém financování, který by byl udržitelný a správně fungoval, tak možností je mnoho. Tak, jak je to dnes, mi to připadá trochu nesystémové.
- Leichmann – pan rektor na předposledním kolegiu řekl, že se se mnou a s děkanem LF o CEITECu bavit nebude a počká si na nové vedení obou fakult, které, jak doufá, bude vstřícnější.
- Bláha – z hlediska výuky – nemyslím si, že by bylo dobře, aby CEITEC garantoval jakoukoliv výuku.

Nádeníčková – mám dotaz na pana prof. Bláhu ohledně, cituji „snížené požadavky na objem práce u žen v akademických pozicích“. Můžete mi vysvětlit, jak jste to přesně myslel?

Bláha – jestliže žena dokončí Ph.D. studium a následně je ve věku, kdy by mohla plnit funkci matky, tak bude mít „delay“ v tom vědeckém výkonu, který se očekává u člověka - muže, který ukončí Ph.D. a je 5 let v práci. V tomto okamžiku je tam ten přirozený posun. Žena nemůže mít takový výkon, protože byla doma s dětmi, a proto by tam měla být jistá úleva. Stejně tak, pokud jsou ženy na akademických pozicích, by bylo dobré vážit to, co se jim nakládá, tak aby to nebylo přehnané. Neměla by se hodnotit kvalita žen, kvalita docentek z hlediska publikačního výkonu, jak dlouho jsou od Ph.D., ale měl by jim být dán větší prostor k tomu, aby se mohly dostávat na ty pozice bez kvalifikací, které odpovídají mužskému profilu.

Lízal – a kdyby šel na rodičovskou muž, tak na něj bude pohlíženo stejně?

Bláha – myslím si, že to je balanc vědeckých ambicí vs. balanc běžného lidského života. Pokud by byl muž na rodičovské dovolené, tak by na něj mělo být pohlíženo stejně jako na ženu.

Kašparovský – z hlediska pracovně právní vztahů nerozlišuji, jestli jde o ženu nebo muže.

Toto by mělo být neutrální. Já bych to raději nenormoval. Je to otázka společenského nastavení. Občas mi vadí, že nespolehneme na člověka, předpokládáme, že lidé nemají svůj vlastní úsudek. Leckdy se snažíme normami k tomu správnému úsudku navést. Vedoucí pracovník by to měl umět zhodnotit díky tomu, že je vedoucí pracovník. Spoléhal bych na úsudek jednotlivce.

Bláha – výsledek bohužel je, že odborných asistentek a garantek programu, které máme na PřF, není mnoho.

Baláz – jak se díváte na výši centrálních odvodů, jak fakultních tak i univerzitních? Jste schopní dát senátu nějaké slovo, prohlášení o tom, jestli je budete snižovat, zachovávat, resp. zvyšovat?

Kašparovský – ekonomika, to je složitá otázka. Nemyslím si, že otázkou je snižování, zvyšování centrálních odvodů. Je to otázka poměru potřebného a možného. Je rozdíl mezi odvody na rektorát a na děkanát, protože děkanát má spoustu činností, které musí vykonávat ze zákona. V RVŠ jsem vždycky bojoval proti tomu, že nám přidávají další a další věci, které od nás očekávají, že budeme vykazovat, ale dávají nám stejné peníze. Musíme se bavit o tom, kolik tyto činnosti stojí a zda tyto činnosti potřebujeme. Ty, co jsou povinné ze zákona, s tím se nedá nic dělat. Ohledně rektorátu, tam se dá diskutovat na téma duplicit, jestli to, co dělá děkanát, nedělá náhodou i rektorát, jestli neplatíme tu stejnou činnost 2×. Jsme sice samostatná hospodářská jednotka, ale některé činnosti musíme sdílet. Rád bych, kdyby se nám podařilo zafixovat prostředky na děkanát oproti prostředkům na ústavy, tzv. fixní poměr. Ačkoliv máme jakési odvody, tak se nám plní FPP. Ministerstvo to vidí. Bylo by dobré nastavit stav mezi odvody a potřebami děkanátu tak, abychom platili to, co musí být a snažili se zamyslet nad tím, jestli by něco nešlo změnit.

Baláz – chybí mi to jasné slovo. Zvyšování centrálních odvodů?

Kašparovský – zatím není možné na to odpovědět, protože nevím, jaké ty odvody budou.

Centrální odvody se vypočítají na základě toho, co je v dané chvíli potřeba.

Bláha – pokud lidé na ústavech chtějí servis od děkanátu, ale třeba i další služby jako je projektová podpora, tak se prostě musí zaplatit. Mělo by dojít k posílení týmu, který pracuje na internacionalizaci. Nedokážu odhadnout, jestli v těch odvodech, které jsou na děkanát, je prostor na to, posílit toto pracoviště. První krok, který bych udělal, je jakási analýza procesů, které tu běží, protože nejenom, že se něco možná dubluje na úrovni rektorátu a děkanátu, ale možná se něco dubluje i na ústavech, jen o tom třeba nevíme. Udělal bych analýzu procesů, kam – kdo – co zajišťuje. Někde je velký

- pretlak. Odpověď na to, zda bych zvyšoval, nebo snižoval odvod na děkanát, nedokáži říct. Řeknu to v okamžiku, až budu vědět, co je možné ušetřit.
- Kudrle – co naše podpora pro projekty? Pan profesor mluvil o Horizontu. Co chcete udělat pro to, aby byla naše fakulta úspěšná nejenom v těch malých, ale i v těch velkých projektech?
- Bláha – za prvé je potřeba sehnat lidi, kteří budou schopní o tyto projekty aplikovat a to je klíčové. Druhá věc je, že to nemusí být jen o lidech, ale o tom zapojovat ty lidi do mezinárodních konsorcií, abychom věděli, že nějaká konsorcia vznikají. Z vlastní zkušenosti vím, že to je na osobních vazbách.
- Druhá věc je, o kterých projektech se bavíme? H2020 nabízí mnoho projektů, které jsou opravdu kolosální, ale peníze, které pak tečou na konkrétní pracoviště, tak významné nejsou. Na fakultě jsou zkušenosti k tomu, aby se tyto projekty administrovaly a přihlášky podávaly. Důležité je posílit podporu toho, abychom k nám nalákali lidi, kterým nabídneme, že si mohou přes fakultu podat ERC grant, MSCA aj. Prostě na fakultě nabídnout prostředí cizincům, kteří by mohli přitáhnout projekt.
- Kudrle – to je problém toho vejce a slepice. Ti lidé k nám nepůjdou, dokud tu nebudou ty peníze z velkých projektů. Těžko k nám přijde někdo z Ameriky, založí si tu tým a podá si projekt.
- Bláha – pokud mu umožníme podat přes fakultu ERC a nabídneme mu, že jsou máme capacity ... CEITEC to dělá a bude z toho benefitovat. Pokud tu dobu zaspíme, tak se ta kvalita bude posunovat směrem k CEITECu a my na tom budeme bití. Je důležité sledovat vývoj na CEITECu a přejímat modely, které tam jsou, protože to je cesta, jak sem dostat lidi, kteří budou schopní podávat tyto granty.
- Leichmann – jen k tomu rozpočtu. Model CEITECu bych velmi nerad přebíral, protože CEITEC má polovinu lidí, třetinu vědeckého výkonu a stejný rozpočet na centralizované zdroje. Měli bychom se chovat relativně úsporně v těch odděleních, které mají na starosti PR, projekty apod., protože my tyto „měkké“ peníze nemáme.
- Bláha – ale máme FPP, který může být využit jako jakási investice.
- Leichmann – ale ty peníze mají ústavy.
- Bláha – ano, ale to je na dohodě s řediteli, jaká bude dlouhodobější strategie. Jestli to bude strategie udržení, nebo nějakého rozvoje.
- Kašparovský – budu pro to, aby se zvyšoval výzkumný výkon fakulty, ale vždycky budu dbát na to, aby žádné z výukových peněz nebyly použity na podporu výzkumu. Pokud se najdou ve výzkumných peněžích motivační peníze, tak nemám problém je na něco takového použít. Hlavní projektová podpora, kterou může děkanát nabídnout, je administrativa. Pokud někdo přijde s takovou ambicí, tak jako děkan budu hledět na to, aby ta investice byla vratná, FPP je vhodný zdroj.
- Baláž – ten fond se plní z jakých peněz?
- Kašparovský – z nespotřebovaných výdajů, z 1111 – příspěvku na vzdělávací činnost a 2222 – institucionální podpory.
- Lochman – musíme mít excelentní vědu a i výuku. Musíme si přiznat, že každý, kdo učí a učí hodně, tak je jasné, že nemůže být do toho ten super excelentní vědec a dělat vysokou vědu. Jaká je vaše obecná představa o nastavení rovnováhy mezi výukou a vědou?
- Bláha – kolik toho má vzít na sebe fakulta, to nedokážu říct, protože výuka se realizuje na ústavech. Na ústavech je to nastaveno správně, protože se dává kredit jak lidem, kteří dělají vědu a jsou excelentní, tak i lidem, kteří učí. Moje představa je, že pro každého člověka, který bude pracovat na fakultě, bude existovat nějaký popis práce, kde bude dohoda ředitele s tím člověkem – jaké požadavky klade ředitel na toho člověka. Např. rozpis, kolik hodin odučí týdně, příprava na výuku atd., dá se to nastavit obecně přes několik let a tím se trochu podpoří to dlouhodobější hodnocení. Tento model znám

z Kanady, kde to funguje výborně. Lidé jsou v klidu, protože ví, co přesně se od nich očekává. Díky tomu si ředitel bude moci rozmyslet, kolik bude chtít na ústavu lektorů atd.

Kašparovský – to, o čem hovořil kolega, na to univerzita vytvořila systém EVAK, kde bylo možné nastavit na každého pracovníka tabulku. Ve svém programu mám napsáno, že bych se velice rád přeptal ředitelů, jak to mají na ústavu nastavené, zda vyvažují výzkum a výuku. Každý excelentní vědec i excelentní učitel by měl mít stejnou příležitost se najít v tom systému a měl by být za to hodně a spravedlivě odměňován. Je to na diskuzi mezi děkanem a řediteli.

Leichmann – budete to mít jednoduché, protože děkan podepisuje všechny odměny.

Bláha – myslím si, že by odměny neměly být základní motivační prvek. Lidé by měli mít dostatečně vysoký základní plat na to, aby se cítili komfortně a nemuseli se pinožit za to, že na konci roku dostanou nějaké odměny, které navíc nejsou jisté.

Kašparovský – abych to upřesnil, nemyslel jsem odměny. Měl jsem na mysli celkově nastavení platů, tzn. základní mzdu + hodnocení.

Lízal – v minulosti jsme zde měli projekty, z nichž se financovali někteří zaměstnanci. Když projekty skončily, řešilo se, co s těmi lidmi, aby se nemuseli propouštět. Jak budete postupovat v případě takovýchto situací?

Bláha – je férové říct těmto lidem, že jsou přijati na projekt a tím pádem všichni ví, že po skončení projektu není krytí pro tyto lidi. Praxe toho, že se vytvoří úvazek a pak se musí udržet, hledá se náplň... to se mi nelíbí, není to správné.

Lízal – na to navazuje to rozsekávání úvazku. Jaká bude vaše praxe z hlediska toho úvazku?

Bláha – pokud jde o projektového člověka, tak ten přichází jako nový. V okamžiku, kdy ten projekt končí, tak 3 – 4 měsíce dopředu je potřeba se s těmi lidmi o tom bavit: „končí Vám pracovní poměr, nedá se nic dělat“.

Kašparovský – u nás na ústavu to máme hodně striktní. Máme projektové a ústavní zaměstnance, takže ten, kdo je projektový, tak ten po skončení opravdu nemá nárok na další prodloužení smlouvy. Je to v gesci ředitele, každý má svoji strategii. Mám v programu, že toto bych rád probral s řediteli i z hlediska toho výhledu do budoucna tzn. zaměstnávání mladších, předávání výuky mladším apod.

Kudrle – netuším, jak to myslel Pavel Lízal, ale to nejsou jen pracovníci ústavu, ale jsou to i pracovníci děkanátu. Celé projektové oddělení se vzalo na projekt a každý rok je prodlužujeme a prodlužujeme za nemalé peníze. Co s tím budete dělat? To oddělení začalo s OPVK a teď pokračují a žádné projekty ...

Kašparovský - máme projekty OPVVV.

Kudrle – a až nebudou?

Kašparovský – buď je propustíme, nebo budou zastřešovat jiné projekty. Existence projektového oddělení je přímo úměrná projektům.

Kudrle – oba dva jste řekli, že pokud skončí projekt, končí lidé na projektu. Ptám se, jestli toto platí i pro zaměstnance děkanátu?

Kašparovský – zaměstnanci děkanátu nejsou vázáni na konkrétní projekt, ale na sadu projektů. To by museli skončit všichni.

Kudrle – každý má přece v gesci určité projekty. Když je hodně projektů, potřebuji hodně lidí, pak to přeřadím, zbudou mi 3 lidi, tak, co s nimi?

Kašparovský – upřímně říkám, že sehnat dobrého „projektáka“ je tak těžké, že propustit tohoto člověka je velmi riskantní. Tito lidé nemají až takové platy, jak by se dalo očekávat a navíc ta činnost není vůbec jednoduchá. Pro děkanát je rozumnější si tyto lidi udržet s tím, že projekty do budoucna mít budeme. Není tu přímá vazba člověka na projekt, ale na skupinu projektů.

Bláha – netuším, jak mají jednotliví zaměstnanci na děkanátě rozložené úvazky, z čeho jsou placeni a jak je to vázáno na jednotlivé rozvojové projekty. Opravdu na tyto pozice sehnat kvalitní a zkušené lidi je velice složité. Zvažoval bych, jaký objem práce se blíží pro projektové oddělení a případně pokud by se mělo kvůli tomu propouštět, tak bych spíše apeloval na to, aby to oddělení poskytovalo lepší službu na ústavu. Bylo by možné lépe administrovat GAČRY apod., aby se ti lidé tady udrželi.

Leichmann – tito lidé mají několik funkcí, jednak administrují projekty, které běží, ale pochopitelně také připravují další projekty. Ti lidé tu být musí, jinak by se přípravy těch nových projektů zastavily.

Kudrle – všichni 3 pánové mluvíte stejně. Vy jste vlastně řekli, že vědec je nahraditelný, zatímco projekták nahraditelný není a to se mi teda vysoce nelíbí.

Kašparovský – ne.

Bláha – ne.

Baláž – my jsme peníze na ty „projektáky“ opakovaně na senátu schvalovali. Takže pokud ten model zůstane zachován a bude opakovaná žádost do senátu vybírat z FPP, tak si myslím, že to máme pod kontrolou.

Kašparovský – ten vědec je na konkrétní činnost, na konkrétní projekt, na konkrétní práci.

Ten „projekták“ je univerzální. Pokud bychom mohli přehazovat vědce z biologie na fyziku, nebo na chemii, tak by to šlo, ale já, bohužel, nemůžu dělat např. fyzikální projekty, protože jim vůbec nerozumím. V tom je ten rozdíl, mezi projektovým a vědeckým člověkem. Nemyslím si, že by byla cena vědce nižší, než „projektáka“.

Bláha – to, co říkal pan děkan – příprava projektů, to je zásadní. Protože tím můžeme pomáhat lidem tady uvnitř, vyhledávat příležitosti, chystat projekty pro to, aby v případě, když se chystají rozpočty, nemusel každý v excelu počítat, kolik ho to bude stát, ale aby měl do druhého dne připravený rozpočet z děkanátu. Pokud je kapacita přehlcená, tak toto nelze očekávat. V okamžiku, kdy se uvolní kapacity na projektech, tak se může tato podpora zlepšit směrem k ústavům. Toto je důležitá funkce děkana a tajemníka, aby toto dozoroval a případně připravil lidi na to, že budou mít i jiné úkoly.

Nádeníčková – ráda bych se zeptala pana prof. Bláhy. V programu máte uvedeno, že byste chtěl testovat studenty formou pokus – omyl. Chtěla bych poprosit o vysvětlení.

Bláha – to není o testování. Sám jsem si v životě prošel situacemi, kdy jsem se nejvíc naučil tím, že jsem udělal nějakou chybu. Myslím si, že je dobré, když člověk pracuje na nějakém projektu tak, aby na konci nedošel ke správnému výsledku a z toho se poučil, naučil se tím, že ta cesta je jiná. V okamžiku, kdy s ním vedoucí, školitel, seminarista prochází tu cestu a napovídá mu, jak úkol řešit, tak to není úplně vždycky dobře. Není to tedy o testování, ale spíše forma vedení projektu tak, že se nemusí podařit.

Kudrle – rád bych se zeptal na analýzu procesů. Co by se dalo zjednodušit? Přejít na plně elektronické věci. Je přeci naprosto nesmyslné, aby se papíry podepisovaly elektronicky, pak se tisknou a znovu se podepisují papírově. V rámci našich možností jsem plně autentizován tím, že pracuji přes IS, nebo Inet. Proč se spousta věcí musí řešit papírově? (cestáky – „košilka“ atd.)

Bláha – toto mě taky velice trápí, když musím někde něco elektronicky vyplňovat, následně to i tisknout. To mi taky nepřipadá moc logické. To jsou věci, které se můžou ušetřit, pokud by to nastavení bylo přijatelné. Netuším, jestli ta autentizace, kterou máme v IS a INETu, je dostačující.

Kašparovský – netuším, jestli toto je v gesci děkana to zařídit. Pokud ano, tak každý děkan by si to rád zjednodušil, protože podpisování je jeho nejčastější pracovní zátěž.

Samozřejmě, i já bych byl rád, kdyby se to dalo podepisovat elektronicky, ale netuším, kde všude může děkan do toho vstoupit.

- Bláha – myslím si, že se to postupně děje. Teď se zavedla stipendia v Inetu, takže postupné kroky tu jsou. Je dobré, že se na to klade důraz. Možná některé věci nejdou udělat úplně tak jednoduše, jako ta stipendia, protože prostě tam za tím musí být nějaký papír, ale ta elektronizace je směr, kterému se nevyhneme. Inet nespravuje univerzita, takže tam dosáhnout nějakých okamžitých změn je složité. Na druhou stranu, v mnoha případech jde o citlivé věci, které když nebudou, nebo neprojdou rukama, jen se to odkliká, nemusí mít pak tu váhu.
- Kudrle – mně šlo nejenom o tu cestu dovnitř, protože chápu, že děkan má jakési mantinely, ale o ten váš tlak, aby se to změnilo na úrovni univerzity.
- Leichmann – v té elektronizaci jsme na univerzitě nejlepší. Žádná z fakult nemá takový oběh elektronických dokumentů, jako máme my. Některé věci se rukou podepisovat musí. Ruční podpis oproti elektronickému je rychlejší a mnohdy i výhodnější, protože je možné se zeptat na doplňující informace.
- Janeček – rád bych se zeptal obou kandidátů, co říkají na současnou výši stipendií a podmínky, za které se získávají? Zda je tato částka podle nich motivující v případě prospěchu.
- Bláha – jedná se o vážené hodnocení zpětně za ta předchozí období, kdy student musí prokázat, že nasbíral určité kredity, že složil určité množství zkoušek. Nemyslím si, že je to dostatečně motivující. Nedokážu teď odpovědět, zda je možné to o určitou částku navýšit.
- Kašparovský – to je to, o čem jsme se už bavili „co je možné a co bychom chtěli“. Na fakultě máme peníze ve škatulkách a nemůžeme s nimi hýbat, jak nás napadne. Prospěchová stipendia se platí ze Stipendijního fondu a ten má určitou výši. Takže když si řekneme, že něco zvýšíme, tak je logické, že něco snížíme nebo nevyplatíme. Fakulta má poctivé studenty, kteří dobře studují, tudíž do fondu neplatí za prodlouženou délku studia tolik, co studenti jiných fakult. Výše tohoto stipendia není motivující a neodpovídá to penzi práce studenta, ale musíme se podívat, jestli na to zvýšení máme vhodné zdroje.
- Baláž – poděkoval kandidátům za účast a ukončil debatu.

2. Různé

- Lahoda – bylo zmíněno, že probíhají akreditace. Byla udělena institucionální akreditace a potom budou probíhat ty reakreditace předmětů. Bylo by možné předat studentské komoře nějaké informace, jak to probíhá, kdo bude připravovat programy a jak se můžeme do toho zapojit?
- Leichmann – toto je dotaz na pana doc. Bochníčka. Institucionální akreditace schválila vědecká rada fakulty, poslala je vědecké radě univerzity, která je bude schvalovat 5. prosince a pošle je na Národní akreditační úřad. Předpokládá se, že v dubnu by nám mohla být ta akreditace udělena. V těch dalších akreditacích – ty už schvaluje senát. Reakreditace oborů pokračuje, každý obor má pověřeného garanta, který to připravuje. Každý z nově chystaných programů má jednoho studenta, který se podílí na sebehodnocení. Jakmile tyto programy budou hotové, tak je všechny dostane senát, VR fakulty, VR univerzity a Rada pro vnitřní hodnocení.
- Lahoda – takže potom nám ale bude předložena nějaká hotová věc.
- Kašparovský – ten program musí nejdříve vzniknout. To musí udělat akademici, do toho nemůžou vstoupit studenti. Až se vytvoří studijní program, pak bude akreditovaný a do 3 měsíců musí vzniknout programová rada, ve které bude student jedním z členů.

Lahoda – takže nyní v době akreditací do toho nemáme co mluvit.
Kašparovský – ano, ale to není nevstřícnost vůči vám.
Lahoda – dobře, děkuji za vysvětlení.

Prezence

Zaměstnanecká komora:

RNDr. Milan Baláž, Ph.D. (od 15:30), Mgr. Jiří Bartoš, PhD., RNDr. Martin Culek, Ph.D., doc. Mgr. Petr Hasil, Ph.D., doc. Mgr. Jan Havliš, Dr., doc. RNDr. Pavel Hyršl, Ph.D., doc. Mgr. Jan Koláček, Ph.D., Mgr. David Kruml, Ph.D., prof. Mgr. Vít Kudrle, Ph.D., RNDr. Pavel Lízal, Ph.D., doc. Mgr. Jan Lochman, Ph.D., Mgr. Mojmír Meduňa, Ph.D., RNDr. Ondřej Šerý, Ph.D., Mgr. Dalibor Všianský, Ph.D.

Omluven: Prof. Ing. Vladimír Šindelář, Ph.D.

Studentská komora:

Mgr. Petra Fišerová, Mgr. Tomáš Havelka, Bc. Jan Janeček, Veronika Křešťáková, Bc. Marek Lahoda, Bc. Radim Lískovec, Bc. Natálie Nádeníčková, Mgr. Barbora Nežiková.

Omluveni: Mgr. Růžena Manišová, Mgr. Romana Sedmíková, Bc. Vladimíra Šťastná, Bc. Ondřej Vymazal.

Hosté:

Doc. Mgr. Tomáš Kašparovský, Ph.D., prof. RNDr. Luděk Bláha, Ph.D., Doc. RNDr. Jaromír Leichmann, Dr., RNDr. Mgr. Daniela Dvorská, prof. Mgr. Petr Vašina, Ph.D., prof. RNDr. Jan Šmarda, CSc., prof. RNDr. Zdeněk Pospíšil, Dr., doc. Ing. Martin Mandl, CSc., Mgr. Eva Majerová, Ph.D.

Zapsala:

Iva Klímová

Zasedání řídil a zápis po vypořádání připomínek členů AS schválil:

V Brně dne 2.ledna 2018

RNDr. Milan Baláž, Ph.D.